

1. И послал Езекия по всей [земле] Израильской и Иудее, и письма писал к Ефрему и Манассии, чтобы пришли в дом Господень, в Иерусалим, для совершения пасхи Господу Богу Израилеву.

УПО: І послав Єзекія по всьому Ізраїлю та по Юдеї, а також написав листи до країв Єфрема та Манасії, щоб прийшли до Господнього дому в Єрусалимі, щоб справити Пасху для Господа, Ізраїлевого Бога.

KJV: And Hezekiah sent to all Israel and Judah, and wrote letters also to Ephraim and Manasseh, that they should come to the house of the LORD at Jerusalem, to keep the passover unto the LORD God of Israel.

2. И положили на совете царь и князья его и все собрание в Иерусалиме--совершить пасху во второй месяц,

УПО: І радився цар і зверхники його та весь збір в Єрусалимі, щоб справити Пасху другого місяця.

KJV: For the king had taken counsel, and his princes, and all the congregation in Jerusalem, to keep the passover in the second month.

3. ибо не могли совершить ее в свое время, потому что священники [еще] не освятились в достаточном числе и народ не собрался в Иерусалим.

УПО: Бо не могли справити її того часу, бо священники не освятилися в потрібному числі, а народ не зібрався до Єрусалиму.

KJV: For they could not keep it at that time, because the priests had not sanctified themselves sufficiently, neither had the people gathered themselves together to Jerusalem.

4. И понравилось это царю и всему собранию.

УПО: І була вгодна та річ в очах царевих та в очах усього збору.

KJV: And the thing pleased the king and all the congregation.

5. И определили объявить по всему Израилю, от Вирсавии до Дана, чтобы шли в Иерусалим для совершения пасхи Господу Богу Израилеву, потому что давно не совершали [ее], как предписано.

УПО: І вони постановили оголосити по всьому Ізраїлю від Беер-Шеви й аж до Дана, щоб приходили справити Пасху для Господа, Ізраїлевого Бога, в Єрусалим, бо не часто робили її так, як написано.

KJV: So they established a decree to make proclamation throughout all Israel, from Beersheba even to Dan, that they should come to keep the passover unto the LORD God of Israel at

Jerusalem: for they had not done it of a long time in such sort as it was written.

6. И пошли гонцы с письмами от царя и от князей его по всей [земле] Израильской и Иудее, и по повелению царя говорили: дети Израиля! обратитесь к Господу Богу Авраама, Исаака и Израиля, и Он обратится к остатку, уцелевшему у вас от руки царей Ассирийских.

УПО: І пішли бігуни з листами від царя та його зверхників по всьому Ізраїлі та Юдеї, та за наказом царя говорили: Ізраїлеві сини, верніться до Господа, Бога Авраамового, Ісакового та Ізраїлевого, і Він повернеться до останку, позоставленого вам із руки асирійських царів.

KJV: So the posts went with the letters from the king and his princes throughout all Israel and Judah, and according to the commandment of the king, saying, Ye children of Israel, turn again unto the LORD God of Abraham, Isaac, and Israel, and he will return to the remnant of you, that are escaped out of the hand of the kings of Assyria.

7. И не будьте таковы, как отцы ваши и братья ваши, которые беззаконно поступали пред Господом Богом отцов своих; и Он предал их на опустошение, как вы видите.

УПО: І не будьте такі, як ваші батьки та як ваші брати, що спроневірилися Господеві, Богові їхніх батьків, і Він дав їх на спустошення, як ви бачите.

KJV: And be not ye like your fathers, and like your brethren, which trespassed against the LORD God of their fathers, who therefore gave them up to desolation, as ye see.

8. Ныне не будьте жестоковейны, как отцы ваши, покоритесь Господу и приходите во святилище Его, которое Он освятил навек; и служите Господу Богу вашему, и Он отвратит от вас пламень гнева Своего.

УПО: Тепер не будьте твердошиї, як ваші батьки. Покоріться Господеві, і ввійдіть до святині Його, яку Він освятив навіки, і служіть Господеві, Богові вашому, і Він відверне від вас жар гніву Свого.

KJV: Now be ye not stiffnecked, as your fathers were, but yield yourselves unto the LORD, and enter into his sanctuary, which he hath sanctified for ever: and serve the LORD your God, that the fierceness of his wrath may turn away from you.

9. Когда вы обратитесь к Господу, тогда братья ваши и дети ваши [будут] в милости у пленивших их и возвратятся в землю сию, ибо благ и милосерд Господь Бог ваш и не отвратит лица от вас, если вы обратитесь к Нему.

УПО: Бо як ви навернетесь до Господа, то брати ваші та ваші сини знайдуть милосердя в своїх поневільників, і зможуть вернутися до цього Краю, бо милостивий і милосердний Господь, Бог ваш, і Він не відверне лица від вас, якщо ви навернетесь до Нього.

KJV: For if ye turn again unto the LORD, your brethren and your children shall find compassion before them that lead them captive, so that they shall come again into this land: for the LORD your God is gracious and merciful, and will not turn away his face from you, if ye return unto him.

10. И ходили гонцы из города в город по земле Ефремовой и Манасииной и до Завулоновой, но над ними смеялись и издевались.

УПО: І сторожі все переходили з міста до міста по краю Єфремовому та Манасіїному й аж до Завулону. Та люди глузували з них, і висміювали їх.

KJV: So the posts passed from city to city through the country of Ephraim and Manasseh even unto Zebulun: but they laughed them to scorn, and mocked them.

11. Однако некоторые из [колена] Асирова, Манасиина и Завулонова смирились и пришли в Иерусалим.

УПО: Тільки люди з Асира, і Манасії та з Завулону впокорилися, і поприходили до Єрусалиму.

KJV: Nevertheless divers of Asher and Manasseh and of Zebulun humbled themselves, and came to Jerusalem.

12. И над Иудеею была рука Божия, даровавшая им единое сердце, чтоб исполнить повеление царя и князей, по слову Господню.

УПО: Також в Юдеї була Божя рука, щоб дати їм одне серце для виконання наказу царя та зверхників за Господнім словом.

KJV: Also in Judah the hand of God was to give them one heart to do the commandment of the king and of the princes, by the word of the LORD.

13. И собралось в Иерусалим множество народа для совершения праздника опресноков, во второй месяц, --собрание весьма многочисленное.

УПО: І зібрався до Єрусалиму численний народ, щоб справити свято Опрісноків другого місяця, збір дуже численний.

KJV: And there assembled at Jerusalem much people to keep the feast of unleavened bread in the second month, a very great congregation.

14. И встали и ниспровергли жертвенники, которые были в Иерусалиме; и всё, на чем совершаемо было курение [идолам], разрушили и бросили в поток Кедрон;

УПО: І встали вони, і повикидали ідольські жертівники, що були в Єрусалимі, і

повикидали всі кадильниці, та й повкидали до долини Кедрон.

KJV: And they arose and took away the altars that were in Jerusalem, and all the altars for incense took they away, and cast them into the brook Kidron.

15. и закололи пасхального агнца в четырнадцатый [день] второго месяца. Священники и левиты устыдившись освятились и принесли всежожения в дом Господень,

УПО: І зарізали пасхальне ягня чотирнадцятого дня другого місяця, а священники та Левити засоромилися й освятились, і принесли цілопалення до Господнього дому.

KJV: Then they killed the passover on the fourteenth day of the second month: and the priests and the Levites were ashamed, and sanctified themselves, and brought in the burnt offerings into the house of the LORD.

16. и стали на своем месте по уставу своему, по закону Моисея, человека Божия.

Священники кропили кровью [принимая ее] из рук левитов.

УПО: І поставали вони на своєму місці за їхнім правом, за Законом Мойсея, чоловіка Божого. Священники кропили кров, беручи з руки Левитів.

KJV: And they stood in their place after their manner, according to the law of Moses the man of God: the priests sprinkled the blood, which they received of the hand of the Levites.

17. Так как много [было] в собрании таких, которые не освятились, то вместо нечистых левиты закололи пасхального агнца, для посвящения Господу.

УПО: Багато бо було в зборі, що не освятились, тому Левити були для різання пасхальних ягнят за кожного нечистого, щоб посвятити для Господа.

KJV: For there were many in the congregation that were not sanctified: therefore the Levites had the charge of the killing of the passovers for every one that was not clean, to sanctify them unto the LORD.

18. Многие из народа, большею частью из колена Ефремова и Манассиина, Иссахарова и Завулонова, не очистились; однакоже они ели пасху, не по уставу.

УПО: Бо безліч народу, багато з Єфрема та Манасії, Іссахара та Завулону не очистилися, але їли Пасху, не так, як написано. Та Єзекія молився за них, говорячи: Добрий Господь простить кожному,

KJV: For a multitude of the people, even many of Ephraim, and Manasseh, Issachar, and Zebulun, had not cleansed themselves, yet did they eat the passover otherwise than it was written. But Hezekiah prayed for them, saying, The good LORD pardon every one

19. Но Езекия помолился за них, говоря: Господь благий да простит каждого, кто расположил сердце свое к тому, чтобы взыскать Господа Бога, Бога отцов своих, хотя и без очищения священного!

УПО: хто все своє серце міцно встановив, щоб звертатися до Бога, Господа, Бога батьків своїх, хоч не зробив він за правилами чистоти святині.

KJV: That prepareth his heart to seek God, the LORD God of his fathers, though he be not cleansed according to the purification of the sanctuary.

20. И услышал Господь Езекию и простил народ.

УПО: І послухав Господь Єзекію, і простив народ.

KJV: And the LORD hearkened to Hezekiah, and healed the people.

21. И совершили сыны Израилевы, находившиеся в Иерусалиме, праздник опресноков в семь дней, с великим веселием; каждый день левиты и священники славилы Господа на орудиях, [устроенных] для славословия Господа.

УПО: І справляли Ізраїлеві сини, що знаходилися в Єрусалимі, свято Опрісноків сім день з великою радістю, а Левити та священники день-у-день славили Господа всією силою.

KJV: And the children of Israel that were present at Jerusalem kept the feast of unleavened bread seven days with great gladness: and the Levites and the priests praised the LORD day by day, singing with loud instruments unto the LORD.

22. И говорил Езекия по сердцу всем левитам, имевшим доброе разумение [в служении] Господу. И ели праздничное семь дней, принося жертвы мирные и славя Господа Бога отцов своих.

УПО: І промовляв Єзекія до серця всіх Левитів, що мали добре розуміння для Господа. І їли святкову жертву сім день, і приносили мирні жертви, і сповідалися Господеві, Богові батьків своїх.

KJV: And Hezekiah spake comfortably unto all the Levites that taught the good knowledge of the LORD: and they did eat throughout the feast seven days, offering peace offerings, and making confession to the LORD God of their fathers.

23. И решило все собрание праздновать другие семь дней, и провели эти семь дней в веселии,

УПО: І весь збір нарадився справити свято ще другі сім день, і справляли сім день в радості.

KJV: And the whole assembly took counsel to keep other seven days: and they kept other seven days with gladness.

24. потому что Езекия, царь Иудейский, выставил для собравшихся тысячу тельцов и десять тысяч мелкого скота, и вельможи выставили для собравшихся тысячу тельцов и десять тысяч мелкого скота; и священников освятилось [уже] много.

УПО: Бо Єзекія, цар Юдин, дав для збору тисячу биків і сім тисяч худоби дрібної, а зверхники дали для збору тисячу биків і десять тисяч худоби дрібної. І освятилося багато священників.

KJV: For Hezekiah king of Judah did give to the congregation a thousand bullocks and seven thousand sheep; and the princes gave to the congregation a thousand bullocks and ten thousand sheep: and a great number of priests sanctified themselves.

25. И веселились все собравшиеся из Иудеи, и священники и левиты, и все собрание, пришедшее от Израиля, и пришельцы, пришедшие из земли Израильской и обитавшие в Иудее.

УПО: І радів увесь Юдин збір, і священники та Левити, і ввесь збір, що прийшов з Ізраїля, і приходьки, що поприходили з Ізраїлевого Краю, та ті, що сиділи в Юдеї.

KJV: And all the congregation of Judah, with the priests and the Levites, and all the congregation that came out of Israel, and the strangers that came out of the land of Israel, and that dwelt in Judah, rejoiced.

26. И было веселие великое в Иерусалиме, потому что со дней Соломона, сына Давидова, царя Израилева, [не бывало] подобного сему в Иерусалиме.

УПО: І була велика радість в Єрусалимі, бо від днів Соломона, Давидового сина, Ізраїлевого царя, не було такого, як оце в Єрусалимі!

KJV: So there was great joy in Jerusalem: for since the time of Solomon the son of David king of Israel there was not the like in Jerusalem.

27. И встали священники и левиты, и благословили народ; и услышан был голос их, и взошла молитва их в святое жилище Его на небеса.

УПО: І встали священники та Левити, і поблагословили народ. І почутий був їхній голос, а їхня молитва дійшла до оселі святости Його, до небес!

KJV: Then the priests the Levites arose and blessed the people: and their voice was heard, and their prayer came up to his holy dwelling place, even unto heaven.